

Sygn. akt II K 1216/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : **S.S.R Bartosz Szeremeta**

Protokolant : **Agnieszka Lewek**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu Anny Malewicz - Prockiej

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 roku w Wałbrzychu

sprawy **M. G.**

syna J. i D. z d. P.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 października 2014 roku w W. w woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 83,41 grama;

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

I. M. G. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 kk zalicza na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 2 października 2014 roku do dnia 30 stycznia 2015 roku;

III. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci: 2 worków foliowych z zawartością amfetaminy o wadze 0,40 grama netto i 82,9 grama netto, a także wagi elektronicznej koloru czerwonego z napisem (...), zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Komisariatu Policji I w W. pod poz. Drz. (...), przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KP I w W.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. kwotę 738 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. G. z urzędu;

V. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 października 2014 r. funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w W. w okolicach bramy wejściowej na teren firmy (...) mieszczącej się w W. przy ul. (...) zatrzymali oskarżonego M. G., przy którym znaleziono woreczek foliowy z amfetaminą. Następnie funkcjonariusze policji wraz z oskarżonym udali się do jego miejsca zamieszkania, to jest do mieszkania położonego przy ulicy (...), gdzie po przeszukaniu ujawniono w zamrażalniku w kuchni kolejny worek foliowy z amfetaminą, tym razem ze znacznie większą ilością tego narkotyku. W mieszkaniu znaleziono także elektroniczną wagę, którą oskarżony używał do dzielenia narkotyku na porcje. Po zważeniu zatrzymanych u oskarżonego substancji psychotropowych okazało się, że oskarżony posiadał łącznie 83,41 gram amfetaminy.

Dowód:

- protokół przeszukania osoby – k. 4-6;
- protokół przeszukania – k. 7-9;
- protokół użycia testera – k. 10, 12;
- protokół użycia wagi – k. 11, 13;
- dowody rzeczowe w postaci worków foliowych z amfetaminą oraz wagi elektronicznej – wykaz k. 55;
- wyjaśnienia oskarżonego M. G. – k. 16, 24, 30-31, 62, 127.

M. G. był wcześniej dwukrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 5 grudnia 2008 r., sygn. akt II K 238/08, na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona w trybie art. 152 k.k.w.

Dowód:

- dane o karalności – k. 41-43;
- odpisy wyroków z danymi o wykonaniu kary – k. 45-49

Oskarżony M. G. przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia zgodne z ustaleniami faktycznymi.

Wyjaśnienia oskarżonego M. G. – k. 16, 24, 30-31, 62, 127.

Sąd zważył:

Sprawstwo oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości.

Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie jest jednoznaczny i wobec treści wyjaśnień oskarżonego przyznającego się do winy, także bezsporny. Ustalenia faktyczne Sąd poczynił głównie na podstawie protokołów z czynności procesowych, których wiarygodność i treść nie budzą żadnych wątpliwości. Protokoły te potwierdzają przebieg dokonanych czynności, w trakcie których przy oskarżonym i w jego mieszkaniu ujawniono żółty proszek, który w wyniku kolejnych czynności zidentyfikowano jako amfetaminę o łącznej wadze 83,41 grama. Dane o karalności oskarżonego oraz odpisy wyroków stanowiły natomiast źródło ustaleń co do przeszłości kryminalnej oskarżonego. Wobec jednoznacznych dowodów w postaci wskazanych powyżej protokołów czynności procesowych, dowodów rzeczowych, a także w świetle faktu, że oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy posiadając przy sobie narkotyki, wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy w sposób zgodny z poczynionymi ustaleniami musiały zostać uznane za wiarygodne. Nie ma bowiem żadnych przesłanek podważających ich wiarygodność. Jednocześnie wobec tak jednoznacznych dowodów na sprawstwo oskarżonego, jego przyznanie się do winy było niejako naturalne i nie stanowiło przesadnie ważnej okoliczności łagodzącej, o czym poniżej.

W tak ustalonym stanie faktycznym, nie może być wątpliwości, że oskarżony wypełnił swym zachowaniem znamiona występku z art. 62 ust. 2 upn, bowiem posiadając 83,41 gram amfetaminy, oskarżony posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych. Przy definiowaniu znamienia „znaczej” ilości narkotyku Sąd uznał, że za taką ilość należy przyjąć ilość wystarczającą do jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób, a więc sporządzenia co najmniej kilkudziesięciu porcji narkotyków. W tym zakresie Sąd uznał za nietrafny skrajny pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku 5 kwietnia 2013 r., II AKa 47/13, uznając za słuszny pogląd dominujący w orzecznictwie i doktrynie, wskazujący na powyższą wykładnię pojęcia „znaczej ilości” (zob. choćby wyr. SA w Gdańsku z 19.12.2012 r., II AKa 430/12; wyr. SA we Wrocławiu z 15.10.2012 r., II AKa 220/12 oraz wyrok SN z 20.04.2011 r., IV KK 127/11). Jakkolwiek oskarżony wskazał (k. 127), iż dla niego jedna porcja amfetaminy to 1 gram, co oznacza, że posiadanego narkotyku starczyłoby na sporządzenie nie mniej niż 83 porcji, to jednak faktem notoryjnym jest, iż porcja handlowa amfetaminy, a przez to i porcja do jednorazowego zażycia, zazwyczaj wynosi 0,5 grama lub nawet mniej. Taki podział przedmiotowych narkotyków pozwałaby na sporządzenie nie mniej niż 160 porcji amfetaminy, co bez wątpienia jest ilością znaczną. Z tych względów należało orzec jak w wyroku, akceptując tym samym kwalifikację występku oskarżonego przyjętą przez Prokuratora.

Rozważając nad wymiarem kary Sąd miał na względzie wskazania zawarte w art. 53 kk oraz brał pod uwagę zarówno okoliczności obciążające oskarżonego jak i te przemawiające na jego korzyść. Obciąża oskarżonego znaczny stopień społecznej szkodliwości jego przestępstwa, który wynika ze znacznej ilości posiadanych substancji psychotropowych. Posiadana przez oskarżonego ilość amfetaminy świadczyć może albo o znacznym stopniu uzależnienia oskarżonego od tego środka, co wydaje się niezmiernie mało prawdopodobne, gdyż oskarżony przed zatrzymaniem pracował i wiodł normalne życie rodzinne, w tym zajmował się małoletnimi dziećmi wspólnie z partnerką, albo o chęci zgromadzenia przez niego absurdalnie dużego zapasu zażywanego narkotyku, bądź też o przyszłym zamiarze handlu tymże narkotykiem. W każdym przypadku, należy natomiast uznać, że posiadanie takiej ilości narkotyków wymaga zdecydowanej reakcji prawnokarnej. Na niekorzyść oskarżonego przemawia także jego uprzednia dwukrotna karalność, w tym za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Okoliczność ta z jednej strony obliguje Sąd do wymierzenia kary surowej, zaś z drugiej wyklucza możliwość zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Z tej nadzwyczajnej instytucji korzystać bowiem mogą jedynie ci sprawcy, co do których możliwe jest postawienie pozytywnej prognozy kryminologicznej, która wobec oskarżonego jest wykluczona. Oskarżonemu dano już dwukrotnie szansę poprawy, raz warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności na etapie postępowania wykonawczego, a raz wymierzając mu karę wolnościową za kolejne przestępstwo. Obecnie wymierzana oskarżonemu kara musi być surowsza i bezwzględnie wykonana, gdyż jedynie w tym przypadku istnieje szansa na modyfikację postawy oskarżonego. Na korzyść oskarżonego przemawia wyłącznie jego przyznanie się do winy, które w świetle okoliczności sprawy nie może mieć przesadnie dużego znaczenia. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł wobec oskarżonego karę roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, zaliczając na poczet tej kary, stosownie do art. 63 § 1 k.k. okres tymczasowego aresztowania oskarżonego w niniejszej sprawie.

W punkcie III dyspozycji wyroku Sąd orzekł przepadek i zarządził zniszczenie wskazanych tamże dowodów rzeczowych stanowiących substancję psychotropową oraz urządzenie służące do popełnienia przestępstwa, tj. wagę elektroniczną używaną do porcjowania narkotyku.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu przez jego obrońcę Sąd orzekł zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...).

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od zapłaty kosztów sądowych uznając, że uiszczenie ich byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe, o czym orzeczono jak w punkcie V wyroku.